

17

ΑΘΛΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

**9ο Διεθνές Συνέδριο
Φυσικής Αγωγής &
Αθλητισμού**

ΚΟΜΟΤΗΝΗ 18-20 ΜΑΪΟΥ 2001

**9th International Congress
on Physical Education
and Sport**

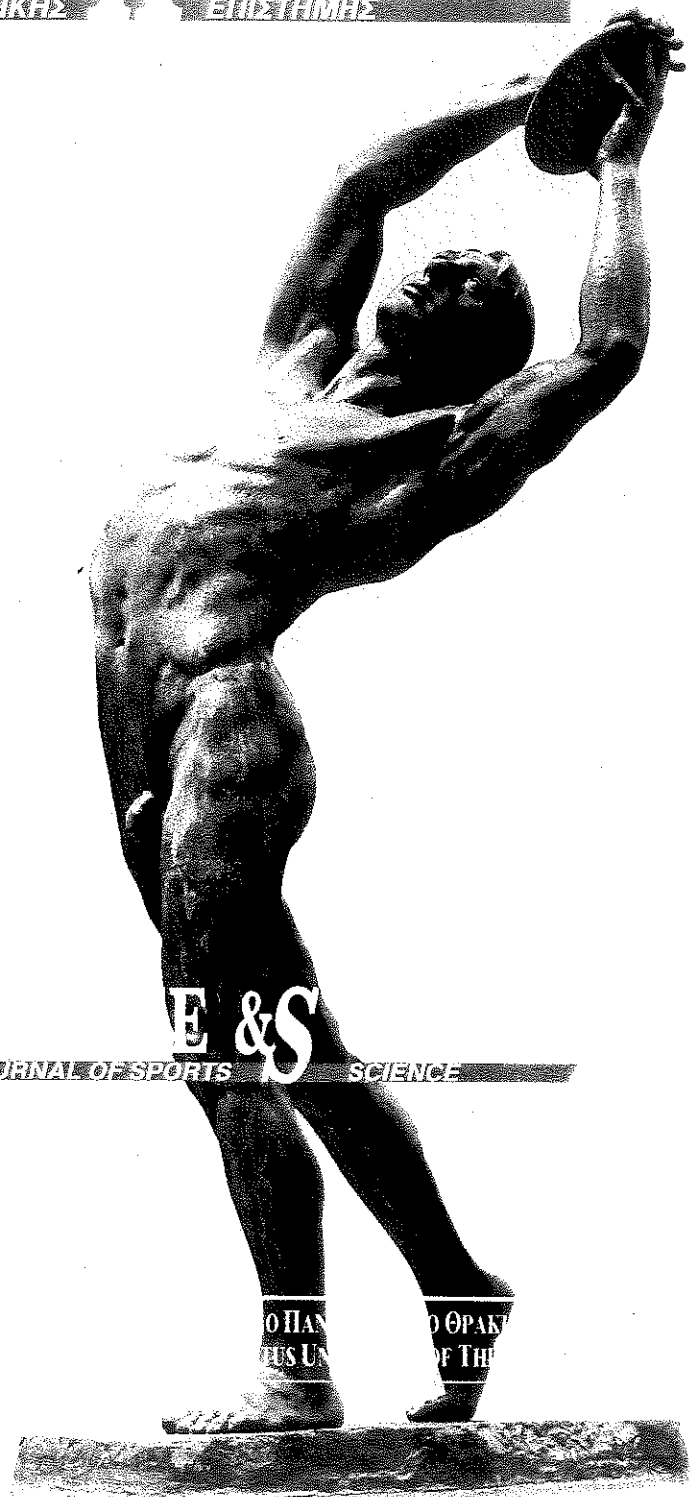
18-20 MAY 2001 - KOMOTINI, GR

ΕΚΤΑΚΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 28 • 2001 • Δ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
DEPARTMENT OF PHYSICAL ED

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΩΝ Δ.Π.Θ. • Ε

E & S

JOURNAL OF SPORTS

SCIENCE

Ο ΠΑΝ
ΕΥΣ UN

Ο ΘΡΑΚ
OF THE

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

TEACHING THEORY

- 193 ΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**
 Ζιάκα Β., Γιωτίκας Δ., Κουλιόπουλος Θ., Μαροσούλης Αιμ., Τάσης Αθ., Αυγερινός Θ.
 Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 42100 Τρίκαλα

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να αναλύσει και να διερευνήσει τις αντιλήψεις-σκέψεις των διδασκόντων και διδασκόμενων για τη διδασκαλία του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής στα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο σε δείγμα 400 μαθητών-μαθητριών και 50 καθηγητών-καθηγητριών σε Γυμνάσια, Εν. Λύκεια και ΤΕΕ των Ν. Λάρισας, Γρεβενών και Φθιώτιδας. Τα αποτελέσματα που προέκυψαν απ' την έρευνα θα προβληματίσουν το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και το ΥΠΕΠΘ και θα βοηθήσουν στη διεξαγωγή συμπερασμάτων για την καλύτερη οργάνωση του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής στα σχολεία καθώς και στον καλύτερο σχεδιασμό ωρολογίων και αναλυτικών προγραμμάτων με στόχο την αρμονική ανάπτυξη των σωματικών, ψυχικών και πνευματικών δυνάμεων των μαθητών με απώτερο σκοπό την ένταξή τους στην κοινωνία σαν ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

- 194 ΦΥΣΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ**
 Αργυροπούλου Τ., Αυγερινός Α., Almond L., Μιχαλοπούλου Μ.
 Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 69100 Κομοτηνή
 Dept. of PE, Sport Science & Recreation Management, Loughborough University

Ο καθιστικός τρόπος ζωής εγκυμονεί κινδύνους για την υγεία, ειδικά για τα νέα άτομα, επειδή σχετίζεται άμεσα με την παχυσαρκία ενώ υπάρχουν ενδείξεις ότι αυτή η συμπεριφορά συνεχίζεται και στην ενηλικίωση. Ωστόσο, βασικό πρόβλημα στις μέρες μας αποτελεί η αξιόπιστη μέτρηση της φυσικής δραστηριότητας (ΦΔ) ώστε να αναπτυχθούν αποτελεσματικά προγράμματα παρέμβασης. Σκοπός αυτής της έρευνας ήταν η αξιολόγηση της ΦΔ μαθητών γυμνασίου (N=40, 23 αγόρια και 17 κορίτσια) ηλικίας 13,65 ετών (SD 0.7 χρόνια) με τέσσερα αξιολογημένα διαφορετικά όργανα. Τα όργανα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν τρία ερωτηματολόγια και το επιταχυνσιόμετρο CSA το οποίο χρησιμοποιήθηκε σαν όργανο αναφοράς. Η αξιοπιστία όλων των οργάνων ελέγχθηκε και κυμάνθηκε από 0.731 μέχρι 0.861 ($p < .001$) σε δύο διαδοχικές μετρήσεις. Τα τρία ερωτηματολόγια αξιολογούσαν τη ΦΔ για διάστημα 3 μέχρι 7 μέρες ενώ το CSA κατέγραψε τη ΦΔ για διάστημα 7 ημερών. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι: α) τα τέσσερα όργανα συσχετίστηκαν μέτρια μεταξύ τους, ήτοι, από 0.422 μέχρι 0.791 ($p < .001$), β) παρά τις αποκλίσεις που παρατηρήθηκαν μεταξύ των οργάνων, το 71% του δείγματος αξιολογήθηκε ότι δεν εκπληρώνει τις οδηγίες του ACSM (1995) για υγεία, γ) η υποκινητική συμπεριφορά είναι πιο έντονη στα κορίτσια. Τα όργανα που χρησιμοποιήθηκαν συσχετίζονται μέτρια μεταξύ τους επειδή πιθανά μετρούν διαφορετικές διαστάσεις της ΦΔ, χρησιμοποιούν διαφορετικές μονάδες μέτρησης και έχουν εγγενείς κατασκευαστικές αδυναμίες. Αυτό το γεγονός επιβάλλει την ανάπτυξη πιο εξελιγμένων και ακριβέστερων εργαλείων. Ωστόσο, το πρόβλημα της υποκινη-

τικής συμπεριφοράς του δείγματος πρέπει διερευνηθεί σε βάθος εμπλέκοντας μεγαλύτερα δείγματα και πιο εξειλιγμένα όργανα μέτρησης της φυσικής δραστηριότητας.

195 ΦΥΣΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Νικοπούλου Μ., Αυγερινός Α., Τσίσκαρης Γ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 54009 Θεσσαλονίκη

Τα τελευταία χρόνια, η προσέλευση στη χώρα μας ενός μεγάλου αριθμού μεταναστών δημιούργησε μια νέα πραγματικότητα στην σύγχρονη Ελληνική κοινωνία. Στη Θεσσαλονίκη ήδη λειτουργεί ένας αριθμός σχολείων διαπολιτισμικής εκπαίδευσης που φιλοξενεί Έλληνες, αλλοδαπούς και παλιννοστούντες μαθητές. Σκοπός αυτής της έρευνας ήταν η συγκριτική αξιολόγηση της συμμετοχής σε φυσική δραστηριότητα (ΦΔ) και σπορ μεταξύ Ελλήνων ($n_1=97$) και αλλοδαπών/παλιννοστούντων ($n_2=33$) μαθητών της Α' και Β' γυμνασίου ενός σχολείου διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο Φυσικής Δραστηριότητας και Τρόπου Ζωής. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι: α) δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο σύνολο της ΦΔ μεταξύ Ελλήνων και αλλοδαπών μαθητών με κριτήριο την ενεργειακή δαπάνη, β) μόνο το 53% στο σύνολο του δείγματος ανταποκρίνεται στις οδηγίες ΦΔ του ACSM (1995) αναφορικά με την υγεία, γ) η υποκινητική συμπεριφορά είναι πιο έντονη στα κορίτσια και ειδικά στις αλλοδαπές μαθήτριες όπου μόνο το 27,3% αξιολογήθηκε ότι είναι επαρκώς δραστήριες, γ) Το 54% των αλλοδαπών μαθητριών δεν συμμετείχαν ποτέ σε οργανωμένες μορφές άσκησης μέσα από αθλητικούς συλλόγους και μόνο το 18% συμμετέχει τακτικά στη χώρα μας σε οργανωμένα σπορ, δ) στο σχολείο συσσωρεύεται ο μεγαλύτερος όγκος ΦΔ (41%) στο σύνολο του δείγματος. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι ένα μεγάλο μέρος του δείγματος μελλοντικά θα αντιμετωπίσει τις συνέπειες του καθιστικού τρόπου ζωής αν δεν γίνει συντονισμένη προσπάθεια αντιστροφής της κατάστασης. Το πρόβλημα φαίνεται ότι είναι πιο έντονο στους αλλοδαπούς μαθητές. Προτείνεται λοιπόν στους φορείς που σχετίζονται με την εκπαίδευση, τον αθλητισμό και την υγεία να επαναπροσδιορίσουν την πολιτική τους τόσο στο τυπικό σχολείο όσο και στα σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης δίνοντας ευκαιρίες για ένα πιο δραστήριο τρόπο ζωής.

196 ΠΡΟΦΙΛ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

Αυγερινός Α., Γιαννικοπούλου Β., Ταυρίδου Π.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 54006 Θεσσαλονίκη

Σκοπός αυτής της μελέτης ήταν η σκιαγράφηση του προφίλ της φυσικής δραστηριότητας (ΦΔ) μαθητών δημοσίων σχολείων της Θεσσαλονίκης. Το δείγμα αποτέλεσαν μαθητές ($N=969$) τριών διαφορετικών τάξεων, ήτοι, της ΣΤ' δημοτικού ($n_1=241$) της Γ' γυμνασίου ($n_1=364$) και της Β' λυκείου ($n_1=306$) που προερχόταν από πέντε διαφορετικά διοικητικά διαμερίσματα της πόλης. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το "Ερωτηματολόγιο Φυσικής Δραστηριότητας και Τρόπου Ζωής" του οποίου η εγκυρότητα και αξιοπιστία είχε προηγουμένως ελεγχθεί. Τα σπουδαιότερα αποτελέσματα έδειξαν ότι: α) Η εμπλοκή σε ΦΔ και σπορ μειώνεται δραματικά με το πέρασμα την ηλικίας, ειδικά για τα κορίτσια, και είναι ανεξάρτητη από δημογραφικά χαρακτηριστικά, περιοχή κατοικίας και την υποδομή σε αθλητικές εγκαταστάσεις, β) Το προφίλ της ΦΔ διαφοροποιείται με το πέρασμα της ηλικίας και για τα δύο φύλα, γ) Η συμμετοχή σε οργανωμένες μορφές ΦΔ είναι απογοητευτικά χαμηλή και για τα δύο φύλα, δ) Το μεγαλύτερο μέρος της ΦΔ των παιδιών όλων των ηλικιών συσσωρεύεται αθροιστικά στο σχολικό περιβάλλον (41%) και ειδικά στο ελεύθερο παιχνίδι κατά τη διάρ-

κεια των διαλειμμάτων (28-30, 1%), ε) Με το πέρασμα της ηλικίας ο δραστήριος τρόπος μετακίνησης γίνεται όλο και πιο σημαντική παράμετρος στη ΦΔ των νέων (14,6% ως 29,1%), και στ) Μικρότερο ποσοστό του δείγματος συγκριτικά με άλλα ευρωπαϊκά κράτη στις αντίστοιχες ηλικίες καλύπτει τις οδηγίες του ACSM (1995) για καλή υγεία. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη εφαρμογής προγραμμάτων παρέμβασης με στόχο την προώθηση της ΦΔ ήδη από το δημοτικό σχολείο. Τα προγράμματα πρέπει να στοχεύουν στην αύξηση της συμμετοχής σε οργανωμένες μορφές άσκησης εντός και εκτός του σχολείου, στη δημιουργία υποδομής για ασφαλή ενεργητική μετακίνηση και στην παροχή ευκαιριών για αναψυχή και ΦΔ.

197 **Η ΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ**

Πανατζής Σ., Καραγιάννης Π.

Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Τα παιδιά έχουν μια χαρακτηριστική, ατομικά δομημένη ανάγκη για κίνηση, η ικανοποίηση της οποίας είναι απαίτηση της βιολογικής ανάπτυξης και επηρεάζει αποφασιστικά τη συνολική ανάπτυξη. Επαρκής κίνηση προάγει την υγεία και τη ζωτικότητα και εμποδίζει την ελλιπή ανάπτυξη, η οποία μπορεί να προκύψει λόγω της καταπίεσης της ανάγκης για κίνηση. Ακόμη προάγονται αποφασιστικά, μέσω της λειπτής κινητικότητας, οι πρώτες διαδικασίες μάθησης και η νοητική του ανάπτυξη. Όποιος περιορίζει το χώρο παιχνιδιού και κίνησης των παιδιών, ιδιαίτερα στις πόλεις, περιορίζει την ελεύθερη ανάπτυξη της ανάγκης για κίνηση. Τα μικρά διαμερίσματα, τα στενά παιδικά δωμάτια, η επικινδυνότητα των δρόμων και οι παιδικές χαρές είναι χωρίς φαντασία και ελάχιστα ελκυστικά. Έτσι μεγαλώνουν αρκετά παιδιά χωρίς ικανοποιητικές εμπειρίες κίνησης, περνώντας τον περισσότερο χρόνο τους μπροστά στην τηλεόραση. Αποτέλεσμα αυτού του περιορισμού της κίνησης είναι ότι στο ένα τρίτο των μαθητών την Πρώτης τάξης του δημοτικού σχολείου διαπιστώνονται αδυναμίες συμπεριφοράς. Γι' αυτούς τους λόγους θα πρέπει το νηπιαγωγείο να παραχωρήσει χώρο και χρόνο για την ικανοποίηση της ετοιμότητας και της ανάγκης του παιδιού για κίνηση, ώστε κάτω από την κατάλληλη καθοδήγηση να του προσφέρει τις ανάλογες δυνατότητες για εμπειρίες και καταστάσεις που θα οδηγήσουν στην ανακάλυψη μέσω της κίνησης τις δυνατές μορφές έκφρασης. Η κινητική αγωγή πρέπει να θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της παιδαγωγικής εργασίας στο νηπιαγωγείο.

198 **Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ**

Λυκεσάς Γ., Κωνσταντινίδου Μ., Χαραχούσου Υ., Τσαπακίδου Α.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 54006 Θεσσαλονίκη

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 69100 Κομοτηνή

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Παιδαγωγικό τμήμα Νηπιαγωγών, 54006 Θεσσαλονίκη

Σκοπός της έρευνας αυτής είναι να διασαφηνίσει τον όρο "μουσικοκινητική αγωγή" και να προσδιορίσει το πεδίο της πρακτικής εφαρμογής της στους παιδικούς σταθμούς. Κύρια θέματα ερευνητικού ενδιαφέροντος αποτελούν η ποιότητα των δραστηριοτήτων μουσικοκινητικής αγωγής, η συχνότητα, ο τρόπος και τα μέσα διδασκαλίας της, οι γνώσεις των παιδαγωγών, καθώς και η αντίληψή τους για την επίδραση των μουσικοκινητικών προγραμμάτων στην ανάπτυξη και τη συμπεριφορά των παιδιών. Η πιλοτική έρευνα διεξήχθη σε 12 παιδικούς σταθμούς διαφορετικών περιοχών του νομού Θεσσαλονίκης. Το ερευνητικό δείγμα αποτέλεσαν 80 παιδαγωγοί (N=80), γυναίκες ηλικίας 20 έως 49 ετών. Η

272 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΘΛΗΣΗ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ - ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΡΩ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Δρόσος Α., Παπανικολάου Ζ., Κεραμίδας Π.
Ακαδημία Ποδοσφαίρου Βόλου

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η ίδρυση αθλητικών εγκαταστάσεων για τους τουρίστες της περιοχής όλων των ηλικιών καθώς και ειδικών κατηγοριών. Η επιστημονικό-τεχνολογική επανάσταση έχει φέρει βαθιές αλλαγές ως προς τον χαρακτήρα της εργασίας και του τρόπου ζωής. Από την ζωή και την εργασία του σύγχρονου ανθρώπου όλο και περισσότερο μειώνονται οι έντονες μυϊκές αντιδράσεις ενώ αντίθετως αυξάνονται οι νευρο-αισθηματικές εντάσεις, το υψηλό επίπεδο προσοχής, γρήγορες αντιδράσεις και εργασία σε όχι καλές συνθήκες. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η χρόνια κόραση, κάμψη των ενεργειακών δυνατοτήτων (πνευματικών και φυσικών) αλλά και η εμφάνιση πολλών ασθενειών όπως (άγχος, καρδιοαναπνευστικά προβλήματα, ψυχικές καταστάσεις κ.λ.π.). σύμφωνα με όλα αυτά ο τουρισμός έχει μεγάλη σημασία. Ο κουρασμένος σημερινός άνθρωπος επιθυμεί αλλαγή περιβάλλοντος, γνωριμία με καινούργια πράγματα, απόδραση από την καθημερινότητα και ελεύθερο χρόνο στις διακοπές του. Προς αυτή τη κατεύθυνση έγινε προσπάθεια: 1) Να καταγραφούν οι χώροι όπου θα δημιουργηθούν οι εγκαταστάσεις ή η καλύτερευση των ήδη υπαρχόντων. 2) Να αναλυθεί η τωρινή κατάσταση με προτάσεις για καλύτερευση των συνθηκών σε τρία επίπεδα: 2.1 Στην επιφάνεια της θάλασσας, 2.2 Στις ακτές της θάλασσας, 2.3 Στον ορεινό-φυσικό όγκο 3) Να καταγραφεί η οικολογική αξία των εγκαταστάσεων. 4) Να μελετηθεί η καλύτερη διαφημιστική καμπάνια μέσω Μάνατζμεντ, Μάρκετινγκ, Προπαγάνδας. 5) Στατιστικές αναλύσεις των επισκεπτών στην περιοχή καθώς και οι προτιμήσεις τους. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε τα εξής: Ότι η πόλη του Βόλου με τις γύρω περιοχές είναι ένα μέρος με πολλαπλές επιλογές (Βουνό-θάλασσα). Είναι κατάλληλες οι συνθήκες για την δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων προς όφελος των επισκεπτών. Αναλύοντας τους επισκέπτες καταγράφουμε τρεις κατηγορίες: οι "Weekend" τουρίστες, οι τουρίστες που παρατείνουν τις διακοπές τους και οι "transit" τουρίστες. Τέλος έγινε προσπάθεια με προτάσεις για διάφορες αθλητικές δραστηριότητες και για όλες τις κατηγορίες των τουριστών-επισκεπτών.

273 ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΘΑΛΑΣΣΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Στάθη Α., Αυγερινός Α.

Department of Exercise and Health Sciences, University of Bristol

Department of Ph. Education, Sports Sciences and Rec. Management, Loughborough University

Σκοπός αυτής της περιπτωσιολογικής μελέτης ήταν η διερεύνηση των χαρακτηριστικών και των δυνατοτήτων ανάπτυξης των κυριότερων μορφών τουρισμού υγείας στην Ελλάδα. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν α) ενενήντα (N=90) συνολικά πελάτες που προερχόταν από ένα ιδιωτικό κέντρο θαλασσοθεραπείας (n1=40) και μία δημοτική επιχείρηση ιαματικών λουτρών (n2=50), και β) τέσσερα διοικητικά στελέχη των κέντρων αυτών. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με προσωπικές εντοπισμένες συνεντεύξεις και δομημένα ερωτηματολόγια. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι

τα ηλικιωμένα άτομα (>66 ετών) επισκέπτονται το κέντρο ιαματικών λουτρών επιδιώκοντας ανακούφιση από προβλήματα υγείας ενώ αντίθετα το κέντρο θαλασσοθεραπείας προσελκύει το ενδιαφέρον ατόμων νεότερης ηλικίας (<55 ετών) που ζητούν υπηρεσίες για απαλλαγή από το άγχος και βελτίωση της φυσικής τους κατάστασης. Η πλειοψηφία των επισκεπτών δήλωσαν ιδιαίτερα ικανοποιημένοι από τις προσφερόμενες υπηρεσίες. Ωστόσο, οι πελάτες του ιαματικού κέντρου τονισαν την έλλειψη υπηρεσιών αναψυχής και ευκαιριών για κοινωνικές επαφές ενώ οι επισκέπτες του κέντρου θαλασσοθεραπείας τόνισαν την ανάγκη για περισσότερα και ποικίλα προγράμματα φυσικής κατάστασης. Απαραίτητες προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του ιαματικού κέντρου αποτελούν ο εκσυγχρονισμός της υπάρχουσας υποδομής και η παροχή υπηρεσιών αναψυχής, ενώ η θαλασσοθεραπεία, ως νέα μορφή τουρισμού υγείας στην Ελλάδα με υψηλό επενδυτικό κόστος, απαιτεί προσεκτικό σχεδιασμό. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα (φυσικοί πόροι, ήπιο κλίμα) καθιστούν την Ελλάδα ελκυστικό προορισμό για τουρισμό υγείας. Ωστόσο, η μελλοντική του ανάπτυξη εξαρτάται από την ύπαρξη μακροπρόθεσμου σχεδιασμού και την αποτελεσματική συνεργασία όλων των αρμοδίων φορέων με στόχο την παροχή υψηλής ποιότητας και ανταγωνιστικών υπηρεσιών τόσο στην Ελληνική όσο και στη διεθνή αγορά.

274 ΜΟΡΦΕΣ ΚΕΝΤΡΩΝ -ΠΑΡΚΩΝ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Φουντούκη Α., Καμπίτσας Χ., Χαραχούσου Υ., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., 69100 Κομοτηνή

Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν να εξετάσει τις μορφές των κέντρων-πάρκων αναψυχής που υπάρχουν στις Η.Π.Α και την Ευρώπη, να μελετηθεί ο τρόπος λειτουργίας τους καθώς και ποίος τύπος κέντρου-πάρκου μπορεί να ανταποκριθεί στα ελληνικά δεδομένα. Η παρούσα έρευνα είναι μια απογραφική μελέτη. Η συλλογή των δεδομένων και των πληροφοριών προς ανάλυση έγινε με εκτεταμένη χρήση του διαδικτύου σε διάφορες χώρες των πέντε ηπείρων. Η προκαταρκτική εξέταση των δεδομένων έδειξε ότι ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως υπάρχει μεγάλη ποικιλία στα είδη των κέντρων-πάρκων αναψυχής. Η μορφή που ανταποκρίνεται περισσότερο στα ελληνικά δεδομένα είναι ένας συνδυασμός των Εθνικών περιοχών αναψυχής(περιοχές δίπλα σε βουνό, ποτάμι, λίμνη ή θάλασσα όπου πραγματοποιούνται οργανωμένες δραστηριότητες αναψυχής) και των Εθνικών πάρκων(περιοχές εξέχουσας φυσικής ομορφιάς που προστατεύονται από το κράτος).